

Antonio López i els seus, a Les Bernardes

Una exposició a Salt reuneix per primera vegada obra del pintor hiperrealista, de la seva parella, María Moreno, i del seu oncle, Antonio López Torres

Llum, Espai i Temps pretén abordar les connexions creatives i generacionals que han definit les trajectòries dels tres artistes, començant pel pintor realista Antonio López Torres (1902-1987), que va ser decisiu en l'interès del seu nebot, Antonio López García (1936), per la pintura i la seva formació a l'Escuela de Bellas Artes de San Fernando de Madrid. Aquella etapa seria definitiva a nivell personal i professional per ell, perquè hi va conèixer companys i artistes amb qui va formar el grup de pintors realistes madrilenys, entre els quals també hi havia María Moreno (1933-2020), amb qui acabaria casant-se. Tot i exposar en diferents ciutats les seves obres, marcades pel perfeccionisme en la representació d'escenes quotidianes, i aparèixer al film *El sol del membrillo*, de Víctor Erice, Moreno va quedar relativament a l'ombra en comparació amb els seus col·legues masculins. «La coincidència en un mateix espai expositiu obre l'oportunitat d'interpretar les seves aportacions des d'una perspectiva unitària, posant en valor els vincles estètics i emocionals que els uneixen», assenyalen des de Les Bernardes sobre la mostra dels tres artistes, que inclou paisatges, interiors i visions particulars d'espais. «L'exposició presenta una selecció d'obres que il·lustren la influència decisiva d'Antonio López Torres en les generacions posteriors, així com la profunda sensibilitat de María Moreno i la recerca constant d'Antonio López García. Aquest diàleg intergeneracional, fins ara inexistent en un mateix context museogràfic, permet valorar amb més amplitud la coherència i singularitat del seu llegat», apunten. El cicle expositiu *Aire* explora la relació entre la llum, l'espai i la matèria a través de diferents disciplines artístiques. A banda dels realistes, l'altra mostra destacada és *Geologia viva. Pell antiga. Crosta viva*, amb què Les Bernardes se suma a l'Any Modest Cuixart. La sala *L'Església* acollirà una tria d'obres per entendre el paper essencial de l'aire en la poètica del pintor palafrugellenc, per retratar paisatges que, més que espais concrets, invoquen atmosferes. El bloc d'exposicions es completa amb *Capturar els sons del silenci*, en què la fotògrafa Claire Droppert presenta tres sèries fotogràfiques amb la natura com a protagonista; *La immensitat immensa*, de Pere Sala, Clàudia Misteli, Daniela Colafranceschi, Roser Vernet i Rosa Cerarols, i *L'últim camí* de Walter Benjamin, una mostra basada en el llibre *La meua travessia dels Pirineus*, de Lisa Fittko, que conté una reproducció exacta de l'habitació que va ocupar Walter Benjamin a Portbou.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/03/12/antonio-lopez-els-seus-les-127835651.html>